

เอกสารข้อคำสอน ของพระศาสนจักรคาทอลิกกับยาเสพติด

พระศาสนจักรคาทอลิกได้สนใจปัญหาของผู้ที่เสพยามาเป็นเวลายาวนานแล้ว และได้มีข้อคำสอนอยู่หลายประการด้วยกัน จึงขอสรุปดังต่อไปนี้

1. ในหนังสือคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อที่ 2291 ระบุว่า การใช้ “ยาเสพติด” ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ และต่อชีวิตของมนุษย์ นอกจากนี้ในกรณีพิเศษที่จะต้องใช้ยาชนิดนี้เพื่อรักษาโรค การใช้ยาอันตรายถือว่าเป็นความผิดหนัก การผลิตยาในที่ลับและการขยายยาเสพติดเป็นความประพฤติที่สะอึดและเป็นพฤติกรรม ที่ผิดต่อศีลธรรม

2. ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่ของสังคม เราทุกคนรู้ว่ามี mốiเชื่อมโยงกันระหว่างการ ใช้ ยาเสพติด ความรุนแรง และอาชญากรรมในหลายแห่งทั่วโลก ผู้ค้ายาที่มีอิทธิพลมาก สามารถบังคับให้คนยากจนที่สุดทำการผลิต แต่ผลกำไรมหาศาลที่ได้จากการค้ายา กลับไปสู่ผู้ที่ปลูกพืชแต่เพียงน้อยนิด ฉะนั้น สิ่งแรกที่รัฐบาลควรกระทำมากที่สุด คือ ช่วยเกษตรกรที่ตกเป็นทาสการเพาะปลูกพืชดังกล่าว ให้หันไปปลูกพืชชนิดอื่นที่จะช่วยให้พ้นจากสภาพความยากจน (สาส์นของพระสันตะปาปาในวันสันติภาพโลก 1993 ข้อ 3)

3. การใช้เสรีภาพเพื่อเสพยาเสพติดเป็นการใช้เสรีภาพอย่างไม่ถูกต้อง ผู้เสพยาต้องการที่จะหนี ความทุกข์ใจ ความเหงา และความโดดเดี่ยว ผู้คนเหล่านั้นมักขาดค่านิยมที่จะทำให้ชีวิตของเขามั่นคง และพ้นจากการถูกตามล่าของผู้ค้ายา

4. การตัดสินใจที่ขายยาบ้าหรือยาเสพติด เป็นผลโดยตรงของค่านิยมในสังคมปัจจุบันที่ไม่เอา ศาสนาเป็นที่พึ่ง และสนใจเฉพาะความสำราญชั่วคราว โดยขาดเป้าหมายในการดำเนินชีวิต

5. ผู้ค้ายาเสพติดเรียกได้ว่าเป็นพ่อค้าแห่งความตาย

6. การต่อสู้เพื่อป้องกันอันตรายของยาเสพติดเป็นหน้าที่ของอำนาจรัฐ ซึ่งต้องใช้กฎหมายเพื่อปกป้องสังคม และปัจเจกบุคคลจากอันตรายที่ร้ายแรง ดังนั้น ทั้งรัฐบาลและเอกชนจะต้องหาวิธีป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด หาโอกาสช่วยบำบัดรักษาผู้ที่ ติดยา และโทษผู้ที่ค้ายาที่เรียกว่าเป็นพ่อค้าแห่งความตาย

7. ข้าพเจ้าขอสนับสนุนผู้นำของรัฐบาล และประชาชนทุกคน ที่ได้ต่อต้านทั้งการผลิต การขาย และการเสพติดยา แม้ว่าในบางครั้งจะต้องเสียสละอย่างมากถึงชีวิต หรือบางส่วนของร่างกาย ขอเชิญชวน อำนาจของรัฐและทุกคนที่มีความรับผิดชอบในสังคม ให้พยายามสร้างระบบกฎหมายในทุกระดับ เพื่อสู้กับยาเสพติดทุกชนิด และต่อต้านวัฒนธรรมทุกรูปแบบที่ชักชวนให้ใช้ยาเสพติด หรือมีการค้ายาเสพติด (พระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 วันที่ 4 มิถุนายน 1987)

8. ในการรักษาบำบัด จำเป็นที่จะต้องช่วยผู้ติดยาให้มีความเข้าใจถึงสภาพจิตของตนเอง และนำเขาให้รู้จักศักดิ์ศรีของตน พร้อมทั้งช่วยเขาให้สร้างความต้านทานภายในที่จะเอาชนะความต้องการใช้ยา ช่วยเขาให้ตัดสินใจดำรงชีวิตเป็นผู้ใหญ่อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าเขาจะเป็นคนที่ต่อต้านหรือไม่ค่อยเข้าใจสังคม จนกระทั่งใช้ความรุนแรงหรือฆ่าตัวตาย แต่เราทุกคนต้องเข้าใจว่าเขากำลังเรียกร้องให้เราช่วยเขา เพื่อจะได้มีชีวิตอยู่ต่อไป ผู้ที่สามารถรักษาผู้ติดยาให้หายได้ ถือว่าเป็นชัยชนะของเขา และของสังคม

สำนักเลขาธิการสภาสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

122/6-7 ซอยนาครสุวรรณ์ ถนนนนทบุรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ โทร.0-2681-5361-4